

Emmastraat 1,3 en 5, bombardement mei 1940 – diverse bronnen

Jubileumboek 75 jaar woningbouw vereniging Pijnacker

Bombardement. **herinneringen Rina Ton – Van Ruitenburg Emmastraat.**

In de Tweede Wereldoorlog werden drie woningen in de Emmastraat op 13 mei 1940 bij een bombardement volledig verwoest. Een vierde woning werd zwaar beschadigd. Het puin van de woning werd door militairen opgeruimd. Het stenen bikken werd uitbesteed, de kosten bedroegen f 5.- per 1000 stenen.

Over het bombardement vertelt Rina Ton-Ruitenburg:

Tweede Pinksterdag 13 mei 1940, het weer was prachtig. Het was de derde dag van de oorlog. In Pijnacker merkte we er niet zoveel van. Er werd wat meer dan normaal naar de radio geluisterd. Later die dag kwamen er wel veel Nederlandse legervoertuigen door de straat en mijn jongste broertje Arie mocht ernaar gaan kijken. Ik speelde met mijn poppen en mijn vader had dienst bij de stille politie. Mijn oudste broer lag op bed, want hij had nachtdienst gehad bij de luchtbescherming. Bij ons voor de deur stopte een legerauto. Mijn broertje vond dat prachtig. Een soldaat vroeg aan hem of zijn moeder nog wat warm water had, want hij wilde zich wassen en scheren. Dat warme water was geen probleem. Wij vonden het allemaal zeer indrukwekkend en volgden elke beweging van de man.

Op het moment dat mijn moeder de soldaat uitliet, keek mijn zuster Coba door het achterraam en zag iets zwarts uit de lucht naar beneden komen. Later bleek, dat het een brisantbom was. In een reflex duwde zij mijn broertje en mij weer de gang in en gooide de deur dicht. Tegelijkertijd schudde het hele huis. Wij stonden in de gang te bibberen van angst terwijl de voorgevel naar beneden kwam. Iedereen zag wit van ellende en we zaten half onder het puin, maar waren ongedeerd. Over het puin heen zijn we snel naar buiten gekropen en direct bij de overburen naar binnen gerend. De soldaat, die even tevoren ons huis had verlaten, had ook ongedeerd de overkant van de straat weten te bereiken. Een oom van mij was als de eerste ter plekke. Op het moment van de klap was hij bij een andere oom. Deze woonde in een sigarenwinkel op de hoek van de Stationsstraat en de Emmastraat. Of het van de zenuwen was, weet ik niet, maar mijn oom moest lachen. Hij zei tegen mijn moeder: "Meid, Lena, wat ben jij grijs geworden!", dat bleek allemaal kalk te zijn.

Gelijk was er weer paniek, want we bedachten ineens, dat mijn oudste broer Piet nog in bed lag. Later bleek dat hij net voor de explosie wakker was geworden en naar de wc was gegaan. We zijn allemaal met de schrik vrijgekomen. Een muur tussen de gang en de wc was overeind blijven staan. Dat waren dan ook de enige ruimtes, die intact waren gebleven. Piet was zo van de wc, door blubber heen, in de poort terechtgekomen en vandaar naar slager Rink in de Stationsstraat gevluht. Daar is hij opgevangen en van kleren voorzien. Nu moet je erom lachen, maar het was erg hoor. Hij had een oude witte jas aan en een veel te korte broek. Zijn gezicht zat met pleisters, want hij had wat snijwonden van het rondvliegende glas. Het moment, dat we elkaar weer zagen, vergeet ik nooit. Wij dachten dat hij was omgekomen en hij dacht dat wij dood waren. Over mijn broer zijn nog lang grappen gemaakt. Zo van: "je moet niet zo hard aan die stortbak trekken, wat had je gegeten en zat je te roken"?

Wat er nog te redden viel, hebben we later die dag uit het puin gehaald. Er waren drie fietsen in huis. Twee in de kelder en één in de voorkamer. Ze waren onbeschadigd. De pudding en het vlees, die in de kelder stonden, waren nog goed te eten. Er zat wel wat kalk op, maar we hebben het toch maar opgegeten. We werden tijdelijk bij een ander gezin ondergebracht.

We hadden een geitje, dat op de bleek stond. Ook dat was ongedeerd, maar door de rondvliegende bagger was het helemaal zwart geworden.

Het was een geluk bij een ongeluk, dat de bewoners van huis nummer 1 niet thuis waren, want dat huis lag echt helemaal plat. Huis nummer 5 was wel beschadigd, maar stond er nog. Wij woonden op huisnummer 3. De spullen die nog een beetje bruikbaar waren, werden naar een leegstaand huis in de Sophiastreet gebracht. Daar gingen we voorlopig wonen. Mijn moeder had het vloerkleed op de kloplat gehangen om schoon te maken. Op die dag werd Rotterdam gebombardeerd. Door kogels uit de vliegtuigen was het vloerkleed doorzeefd. Ook de ruiten waren gesneuveld. We zijn toen naar een oom op de Kerkweg gegaan en een paar maanden later verhuisden we naar een bovenverdieping in de Stationsstraat. Dat was een huis met een vliering vol met oude spulletjes en daar kon je heerlijk spelen.

Hierdoor vergaten we de onrustige dagen redelijk snel. Na ruim een jaar konden we naar ons inmiddels weer opgebouwde huis. Maar het was ons huis niet meer. Het leek wel of een blinde de bouwtekening had gemaakt. Alles was erg onpraktisch. Als je boven een stofdoek wilde uitslaan, moest je op een stoel gaan staan en als je dan pech had, sloeg je in een natte dakgoot. Gelukkig houden ze daar tegenwoordig rekening mee.

Op Tweede Kerstdag 1940 werd door de Woningbouwvereniging vergaderd over de herbouw van de woningen Emmastraat 1, 3 en 5 om 11 uur 's morgens. De herbouw van de woningen zou vermoedelijk komen op f 9617,40. In de notulen zwabberen de punten en komma's enigszins misschien ten gevolge van het kerstfeest. Dus precies is het bedrag niet vast te stellen.

Emmastraat (oudste gedeelte) vóór bombardement mei 1940

Ingestorte huizen na bombardement

Herbouw panden vlnr Arend v.d. Klein, Jaap Frens, Piet Ruitenburg, Kees Stolk

herbouwde huizen Emmastraat

2010 sloop herbouwde huizen

PIJNACKER.

Tengevolge van een bombardement tijdens de oorlogsdagen waren in de Emmastraat verscheidene huizen vernield en de inboedel grootendeels verloren gegaan. Voor deze menschen is een collectie georganiseerd, welke ruim f500 heeft opgebracht.

juni 1940 Haagsche Courant

AANBESTEDING.

De aanbesteding van den bouw van de 3 verwoeste woningen van de Woningbouwvereniging „Pijnacker”, heeft Dinsdagmorgen plaats gevonden. Er waren 9 biljetten ingekomen:

Fa. Gebr. Schotte f 8660,—; J. Bazuin f 8750,—; Gebr. Kranenburg f 8800,—; Th. Joosse, Den Haag f 8875,—; Hen-nink & Verwaal, Overschie f 9175,—; Groen & Bergman, Benthuizen f 9854,—; Th. Lalleman f 7892,—; Fa. Th. C. Tetteroo f 9878,—; F. Tetteroo Pzn. f 10.268,—. De begrooting was f 9617,40. Waar geen plaatsnaam vermeld is wonen de betrokkene alhier.

De gunning is voorloopig aangehouden.

december 1940 Delftsche Courant

Pijnacker.

HERBOUWD.

De 3 huizen der Woningbouwvereniging „Pijnacker” welke ten gevolge van den oorlog verwoest werden, zijn thans herbouwd en zullen deze week door de vroegere bewoners betrokken worden.

augustus 1941 Delftsche courant,

Hans Lamens heeft aangegeven dat van de heer J.J. Klomp een verslag beschikbaar zou zijn van het bombardement op de kop van de Emmastraat (blindganger), maar dit verslag is nog niet gevonden.

Notulen veiling: 10 mei 1940

Er zijn 2 bommen ontploft vlak bij de toegangsbrug van de veiling. De brug is niet meer helemaal recht, maar bleef behouden. De schoeiing met de garagemuur van P Kemp is eveneens zwaar beschadigd. 13 bommen naast de Sofiastraat – Emmastraat. onder het middaguur Valkenburg 250 ramen stuk.

Ongeveer een uur voor het bombardement van Rotterdam liet een Duits vliegtuig 2 bommen vallen op het tuinbouwbedrijf van de heer A. A. v. Winden, dat gelegen was achter de Van Brachtstraat. De broeiramen werden daarbij allen volkomen vernield, ook sprongen er vele ruiten in de omliggende straten. De dag daarvoor, 2e pinksterdag, schoot een Duits vliegtuig 2 granaten af op de panden hoek Stationsstraat-Emmastraat. De winkel op de hoek en het huis ernaast, werden totaal vernield. De huizen van de familie v. Ruitenburg en Sonneveld storten hierbij ook gedeeltelijk in en moesten later worden herbouwd. Men zegt dat "ome Gerrit" met zijn mannen op de vliegtuigen schoot, de Duitse piloot die dit merkte, keerde zijn toestel en vuurde toen de granaten af. Vele inwoners sloeg toen de schrik om het hart, want toen zij zagen dat de daken plat op de grond lagen, voelden zij zich in hun huizen ook niet meer veilig. Gelukkig was er in die getroffen woningen niemand binnenshuis, zodat ook hier geen slachtoffers vielen.

Jan Wenteler boek "Terugblik:

Oorlog in Pijnacker

Op de vroege ochtend van 10 mei 1940 werden ook de inwoners van Pijnacker gewekt door het zware geronk van Guitse Junckers. Ook de militeiren in Pijnaker worden hierdoor gewekt. Oorlog! Oorlog!

Met hun karabijnen schoten ze zinloos op de zware transportvliegtuigen, plotseling erden er ook parachutisten zichtbaar. Het werd vervolgens één grote chaos. Wie nog niet wakker geworden was van het vliegtuiglawaaï werd dit wel door de neorme explosie van een ;adomng bommen die ter hoogte van het huidige zembad naar benden gekomen was.

Ook achter of in de Emmastraat viel een bom. Hierdoor werden de eerste twee huizen aan de Emmastraat zwaar beschadigd.